15/02/2022

9 έτη από της κοιμήσεως του Αρχιμανδρίτου Ισιδώρου στην Αγία Μαρίνα

/ Ενορίες

Μνημόσυνο του μακαριστού αρχιμανδρίτου κυρού Ισιδώρου Σαλάκου τελέστηκε στο ναό της αγίας Μαρίνης Ηλιουπόλεως, όπου και είχε λάβει το άγιο βάπτισμα, το Σάββατο 13 Φεβρουαρίου 2022, για την προσεχώς συμπλήρωση εννέα ετών από της κοιμήσεώς του.

Την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο πρόσφατα εκλεγείς και χειροτονηθείς μητροπολίτης Κανάγκας Χαρίτων, συμπαραστατούμενος από τους αφρικανούς κληρικούς, αρχιμανδρίτη Αθανάσιο, πρωτοπρεσβύτερο Σαμουήλ και διάκονο Στέφανο καθώς και τους εκ των κληρικών του ναού, αρχιμανδρίτη Σεραφείμ Δημητρίου και

διάκονο Γεώργιο Βάρσο, ενώ συμπροσευχόμενος παρέστη και έλαβε μέρος στο ιερό μνημόσυνο, ο αρχιμανδρίτης Σέργιος Βαρέλιας.

Παρέστησαν η μητέρα Ελευθερία και συγγενείς του μακαριστού κληρικού, ο οποίος υπηρέτησε το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, στο Κάιρο, την Αθήνα και στη Γουινέα και συνεπεία αυτοκινητιστικού ατυχήματος καθ΄οδόν για ιεροπραξία στην παρίσθμια πόλη του Σουέζ, κατέληξε την 15η Φεβρουαρίου του 2013.

Κατά το κοινωνικό μίλησε για την ιεραποστολή και τον μακαριστό ο αρχιμανδρίτη Ισίδωρο, ο διάδοχος του ως πρωτοσύγκελος του μητροπολίτου Γουινέας Γεωργίου, αρχιμανδρίτης Αθανάσιος Καγιέμπε Μπαντίμπανγκα.

Προ της απολύσεως ο αρχιμανδρίτης Σεραφείμ προσφώνησε τον μητροπολίτη Χαρίτωνα και του πατέρες και υπέβαλε προσρήσεις στον νέο μητροπολίτη στην Αφρικανική ήπειρο, για την έναρξη της αρχιερατείας Του, του λαού ευχηθέντος εν ιαχή, το άξιος.

Ο μητροπολίτης Χαρίτων αντιφωνώντας είπε: *“Να ευχαριστήσουμε πρώτα τον άγιο Θεό για την ευκαιρία που μας δίνει να είμαστε εδώ σήμερα και πάνω απ’ όλα για την Θεία Ευχαριστία που λάβαμε το Σώμα και το Αίμα του. Να ευχαριστήσουμε θερμά τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κύριο Ιερώνυμο και τον πρωτοσύγκελο του αρχιμανδρίτη Βαρνάβα Θεοχάρη, για την κυριαρχική άδεια να λειτουργήσουμε στην Αρχιεπισκοπή. Τον άγιο Γουινέας που μερίμνησε να έρθουμε σήμερα εδώ στον ναό της αγίας Μαρίνης και να θυμηθούμε τον ιεραπόστολο Ισίδωρο, ευχαριστούμε. Τον π. Ισίδωρο τον γνώρισα όταν πέθανε. Την ημέρα εκείνη ήμουν εδώ στην Ελλάδα και έμαθα πολλά πράγματα για την ζωή του και τότε κάναμε ένα τρισάγιο με τον άγιο Γουινέας και σήμερα είναι τιμή για μένα, μετά από τόσα χρόνια να έρθω εδώ και να του κάνουμε αυτό το μνημόσυνο, γιατί είναι μεγάλος ιεραπόστολος. Όποιος πάει να δώσει τον εαυτό του για τον Χριστό είναι άγιος άνθρωπος. Πήγε στην Αφρική, άφησε τους δικούς του και πήγε για τον λόγο του Θεού, όπως παλιά πήγαιναν και οι απόστολοι. Γι΄ αυτό να έχουμε την ευχή του. Ευχαριστίες και στον π. Σεραφείμ που μας δέχτηκε εδώ στον ναό, που πρώτη φορά ήρθαμε και πήραμε την ευλογία της αγίας. Όλους να σας ευχαριστήσουμε για την αγάπη σας, γιατί εμείς στην Αφρική αγαπάμε πολύ τους Έλληνες, γιατί μας μεγάλωσαν και από μικρά παιδιά γεννηθήκαμε ορθόδοξοι όλοι μας εδώ που ήρθαμε. Ο π.Αθανάσιος μαζί στο ίδιο μοναστήρι μεγαλώσαμε και από μικρά παιδιά. Ο π.Στέφανος, ο κ.Μιχαήλ που είναι στην χορωδία και ο κ.Κυπριανός που ήρθε από την Γαλλία σήμερα για να τιμήσει τον αδερφό μας π. Ισίδωρο. Όλοι μας ήρθαμε εδώ αυτή την ημέρα και δεν ξέρουμε πως αλλιώς να εκφράσουμε τα συναισθήματα μας, γιατί τα ελληνικά μας είναι πολύ λίγα. Ο Θεός να σας ευλογεί όλους σας, να ευχαριστήσουμε όλους τους πατέρες που είναι μαζί μας σήμερα, ο π. Σέργιος, ο π. Σαμουήλ και ο αγαπητός μας διάκονος, που γνωριζόμαστε από παλιά ο π. Γεώργιος. Σας ευχαριστώ εκ βάθους καρδίας και ο Θεός να είναι πάντα μαζί σας”.*

Επιμνημόσυνη ομιλία του Αρχιμανδρίτη π. Αθανασίου Καγιέμπε Μπαντίμπανγκα, Πρωτοσύγκελου του Μητροπολίτου Γουινέας Γεωργίου:

Η Εκκλησία έχει μια αποστολή: Να συμπεριλάβει όλη την ανθρωπότητα στο Σώμα τού Χριστού, ενώνοντάς την με τον ίδιο τον Θεό. Είναι λοιπόν ανάγκη, να ακουσθεί το Ευαγγέλιο σε όλα τα έθνη, ώστε όλοι όσοι έχουν καλή προαίρεση να βαπτισθούν. Η ιερή αυτή αποστολή είναι μια προ-σφορά που γίνεται κατά την εντολή του Κυρίου που απηύθυνε στους μαθητές του : «Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τά ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τό ὄνομα τοῦ Πατρός, καί τοῦ Υἱοῦ, καί τοῦ ῾Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν». Αυτός είναι και ο σκοπός της ιεραποστολής.

Απαραίτητη προϋπόθεση της ιεραποστολής είναι η θυσία. Η θυσία του ίδιου μας του εαυτού, της ζωής μας ολόκληρης. Μέσα από την ιεραποστολή απαρ-νούμαστε τον εγωιστικό μας εαυτό, τα επίγεια αγαθά και τις ανέσεις και το μόνο που μας εν-διαφέρει είναι ο πλησίον. Λέει ο Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Οὐδείς τῶν ἁγίων τά ἑαυτοῦ ποτέ ἐσκόπησεν, ἀλλά τά τοῦ πλησίον ἕκαστος. Ὅθεν καί ἔλαμψαν μᾶλλον». Κανένας από τους αγίους δεν επεδίωξε τα δικά του, αλλά καθένας φρόντισε για το συμφέρον του πλησίον. Γι' αυτό και έλαμψαν περισσότερο.

Η ιερα-ποστολή προϋποθέτει Ταπείνωση και Αγάπη. Στο πρόσωπο του άλλου βλέπουμε τον ίδιο το Χριστό και όχι έναν απλό άνθρωπο που χρειάζεται τη βοήθειά μας. Ο σκοπός του ιεραπόστολου είναι να διαδώσει το μήνυμα της αγάπης του Χριστού, από αγάπη γι' Αυτόν και τον συνάνθρωπο.

Αγάπη σημαίνει άνοιγμα της ψυχής μας πού κατανοεί και ανακαλύπτει τον πλησίον. Είναι η αγάπη πού φθάνει μέχρι και σ' αυτή την θυσιαστική αγάπη. Αυτή είναι και η μεγαλύτερη επανάσταση του Χριστιανισμού, η θρησκεία της αγάπης προς τον πλησίον. Υπέρτατη απόδειξη αυτής της αγάπης είναι ο ίδιος ο Χριστός, ενώ η μεγάλη απόδειξη είναι ἡ θυσία Του στον Σταυρό.

Όποιος έχει αποκτήσει την τέλεια αγάπη προς τον Θεό, ζει σ' αυτήν εδώ τη ζωή σαν να μη ζει. Αισθάνεται ξένος προς τα ορατά και περιμένει ανυπόμονα να δει τα αόρατα. Έχει αλλοιωθεί ολόκληρος από την αγάπη του Θεού και έχει αποκοπεί από κάθε άλλη αγάπη.

Αυτή η ιεραποστολή και η θυσιαστική αγάπη προσπάθησε να ζήσει ο αγαπημένος μας αδελφός και συλλειτουργός αρχιμανδρίτης Ισίδωρος. Δυστυχώς, θέλησε αλλιώς ο Θεός. Εκείνου υπήρξε πλάσμα και Εκείνος τον κάλεσε κοντά Του. Ως Χριστιανοί έχουμε ακέραιη τη βεβαιότητα, ότι βρίσκεται ήδη αναπαυμένος στην

αγκαλιά του Χριστού, που τόσο πολύ αγάπησε και διακόνησε.

Εννιά ολόκληρα χρόνια συμπληρώθηκαν από την ημέρα που ο συνκυρηναίος, του παλαιφάτου ελληνορθόδοξου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής, Μέγας Εκκλησιάρχης του Πατριαρχείου, διατελέσας και Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Γουινέας, αρχιμανδρίτης Ισίδωρος Σαλάκος, άνοιξε βιαστικά ως άγγελος, τις φτερούγες της ψυχής του, για το τελευταίο πέταγμα προς το Θρόνο της Βασιλείας του Θεού.

Ένα άτομο που φεύγει από αυτή τη Γη, δεν μας αφήνει πραγματικά, αφού είναι ακόμα ζωντανός στις καρδιές και τις ψυχές όλων μας. Το σώμα μόνο φθείρεται, η ψυχή είναι αθάνατη. Θα θυμόμαστε πάντα την αγάπη του καθώς η αρετή, η τιμιότης και η προσφορά, πρέπει να βραβεύονται!

Ὁ κεκοιμημένος λεβέντης διακρίνονταν, άλλωστε, για την πίστη του στο Θεό, την ευσέβεια, τη σεμνότητα και την ιεροπρέπειά του. Την ακαταπόνητη εργατικότητά του στο Πατριαρχείο Αλεξανδρείας, την υπομονή και την επιμονή του, αλλά και την απόλυτη αφοσίωσή του στο έργο της Αγίας μας Εκκλησίας στη διακονία του λαού της Αφρικής. Χαρακτηριστικά του γνωρίσματα η υπακοή στον Επίσκοπο, το χαμόγελό του, ο σεβασμός και η αγάπη για τους αδελφούς συμπρεσβυτέρους της Ιεράς Μητροπόλεως Γουινέας, αλλά και της έδρας του Πατριαρχείου όπου υπηρέτησε στο Καΐρο και το γραφείο Αθηνών. Η απόλυτη αφιέρωση στο έργο της ποιμαντικής φροντίδας του ορθόδοξου λαού του Πατριαρχείου μας, αλλά και η καρδιακά αγάπη της πατρίδος του Ελλάδας.

Αγάπησε χωρίς προϋποθέσεις και πότισε πριν εννιά χρόνια με την αγάπη του το αφρικανικό χώμα, προσφέροντας θυσία τον εαυτό του. Ο χρόνος της παρουσίας του στον πλανήτη αυτόν ήταν πολύ μικρός και αυτόν το λιγοστό χρόνο δεν το θυσίασε για τον εαυτό του. Για αυτό λέμε ότι η μεγαλύτερη Αγάπη δεν υπάρχει παρά όταν ένας θυσιάζει την ψυχή του για τους φίλους του.

Άγιε αδελφέ, σε διαδεχτήκαμε στην Ιερά Μητρόπολη Γουινέας, να ξέρεις όμως ένα πράγμα και εμείς σε αγαπάμε. Σε μνημονεύουμε πάντα διότι αφού μας αποδέχθηκες ήρθες να μας διακονήσεις στην αφρικανική ήπειρο. Με βαθειά πίστη, κατάνυξη, αλλά και τιμή αναφερόμαστε στους αγίους.

Αγίους θεωρούμε αυτούς που ταύτισαν το βίο τους με την αγνότητα αλλά και τις αρετές, όπως και εσύ, που προχώρησαν και έφτασαν στο ύψος του αγιασμού και της αναγεννήσεως, που επισφράγισαν την πίστη τους με το μαρτυρικό θάνατο και τους βίαιους διωγμούς, έχουν εργαστεί με ταπεινοφροσύνη αλλά και «αγάπη» και συμπάθεια για τον πλησίον τους, κάνοντας πράξη το λόγο του Χριστού « εντολήν

καινήν δίδωμι υμίν ίνα αγαπάτε αλλήλους, καθώς ηγάπησα υμάς ίνα και υμείς αγαπάτε αλλήλους. εν τούτω γνώσονται πάντες ότι εμοί μαθηταί έστε, εάν αγάπην έχητε εν αλλήλοις ».

Να είσαι βέβαιος, πατέρα και συλλείτουργε, ότι θα θυμόμαστε πάντα τα λόγια του Αποστόλου των Εθνών Παύλου « μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἵτινες ἐλάλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθεωροῦντες τὴν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τὴν πίστιν ».